

trolig Anvisning af en sjælekyndig Læge kunde have reddet fra Undergang?»

»Det har De vistnok Ret i, — men jeg har saa ondt af Deres Mand, der staar og venter og vist bliver utaalmelig. Derfor Farvel, Fru Kolding! Og nu maa De endelig ikke gøre Dem Bekymringer med Hensyn til min Datter. Imorgen ser De hende sikkert igen til *Lunch*.«

Fru Bertha forlod hende med en Følelse af Uhygge. Hun var ikke længer i Tvivl om, hvad det var for en Slags Paavirkning den lille Dame havde været underkastet hos den kielske Mirakeldoktor; og aller uhyggeligst var det næsten at tænke paa, at hun sandsynligvis ikke selv anede, at hendes Selvtillidshed var Produktet af en hypnotisk Besættelse. Og saa var denne kunstige Livsglæde tilmed bleven overført paa hendes Mand og Andre, som hun var kommen i Berøring med, ligesom en Smitte. Det kunde faa Tanken til at svimle.

Hun skyndte sig hjem; men ved Havelaagen standsede hun pludselig og tog sig til Hjertet. Oppe fra Villaen lød livligt Klaverspil, og hun hørte straks, at det var Jytte. Hendes Ben blev med eet saa tunge, at hun maatte støtte sig til Laagen. Og hun blev staaende der med lukkede Øjne, mens Klavertrillerne lød ned til hende og skurrede i hendes Øre som Lærkekydderet over en Gravplads. Hun